

Rok 1954.

Líma se silnými mrazy trvala přes polovici dubna, následkem čehož se opoždily práce polní, které pak trvaly až do poledních dnů březnových. V důsledku toho se ani nemohlo pokračovat v dostavbě obecního domu, na který ještě dostatek byla provedena dokumentace K.H.V. v začátku roku 1954 na 10.000 Kčs a 1.000 kg cementu, celkem tedy 34.000 Kčs.

Volby do M.N.V.

16 března byly provedeny celostátní volby do M.N.V. Volby byly tajné, demokratické, ve kterých si sám lid markoval a volil své zástupce do M.N.V. Výsledek voleb v naší obci, která si volila 9 zástupců do M.N.V.: Jeváček Jan, soukromý živnostník, truhlář, č. 85, Karelka František, dělník č. 74, Hruza František, domkář č. 75, Trobda František, střední rolník č. 43, Urbanek Bohumil, dělník - zedník státní služby č. 73, Urvolný Jozef, střední zemědělec č. 19, Uěmlec Cyril, dělník t.č. křídač, mlékárna Těchč-Janklašterů č. 28., Trobda František, želez. zaměst. č. 70, Picmanus František, dělník, státní služby č. 76. Jako bývalý funkcionář M.N.V. znalý u kříd,

kteří našli rájící zastupce lidu naší obce čeká věřím,
že budou sloužit věci socialismu pro blaho a rozkvet nejen
obce, ale celému socialistickému zřízení našeho státu.

V její práci jim přejí plného úspěchu. Nemusí třeba
zdůrazňovat, že úspěch měl budou, neboť pro to tomu
vyhovují všechny podmínky. Ke spolupráci je třeba
pozvat zkušené pracovníky bývalého M.V. a úspěch
bude zaručen. V prvním čtvrtletí l.r. odešla od nás

Změna učitelky

učitelka st. Marie Tuchařová do nového působení do
Pláně. V naší škole vyučovala 4 roky. Byla dobrou
učitelkou o čemž svědčí prospěch dětí, které vyučovala.

Odešla dobrovolně a v novém působení je velice
spokojena. Od roku 1949 se u nás vyměnily pět
učitelů: Richter, Marešová, Tuchařová, Helena Čihálová, Soukup.

První pololetí se vyučovalo částími, až
nevládnými dešťovými srážkami, což zapůsobil,
že místy přišlo do křivců obilí a tolo vyrostlo
slabou výškou. Nejvíce byla postižena pšenice a ječmen.

Obilí hodně po deštích polehlo a mnohé jako
ječmen i oves podléhalo novými výhonky. Takové
bylo úplně bez zrna. Pšenice byla dlouhá, zvláště u
gila i přes dva metry, hustá, takže možno říci, že
slámy bylo hojnost a zemědělci tím měli možnost

utvořití sklivořé zásoby na přišlé a dodávku slámy
lehce splnit. Nejvýdělnější a zmin byl oves. Ostatní
zminy, zvláště alleboré, byly méně vydávne.

Průměr po 1 ha byl asi: n žita 20q, pšenice 18q, oves 14q
ječmenn 10q. U brautor asi 150-200q po 1 ha, podle
druhu. Druh krásav, byl nejvýnosnější. Také n
jednotlivých zemědělců se projevila nízký výnos, 90q po 1 ha
a to n lakových, kteří neměli možnost přikojovat
umělými hnojivy, zvláště draslem, aneb, kteří dosud
nevěřili tomu, že výměna obilí a sady zúšlechťuje a
výnos je nízkost. Sklízeti v celku dopadla bez
žrát, až jetele na semeno zasáhly deště a nebyť
tyto na sušících, klížto způsob sušení se n nás
vesměs n jetelů n všech zemědělců provádě, byly by bývaly
jetele neklídivé. Deštěmi a pak malými mrazy
se někteří zemědělci opoždili s hlubokou zimní orbou
a tuto dodělali až v provincii.

Veliký se mě nemile dostal výrok řed. naš. školy
v Chlístově Richta, že jsem při přednášení spisového
materiálu neodvezal M V V tuto pamětní knihu a
výrok byl pronesen lakovým gestem, jako bych ji chtěl zapírat.
rozhodl jsem se dokončit závažný mých gromět v tomto
roce a na omiluvu k tomuto výroku programování:

Tuto pomětnou knihu našel jsem v r. 1946, když mě byl přidělán inventář a spisový materiál MNV, mezi starým spisovým materiálem v bedně. Mohl jsem ji ponechat bez povšimnutí, tak, jak byla nepovšimnuta od r. 1938 do r. 1946. Leopoldovskou komisí jsem nebyl, ale bývali členové rady MNV Franta Praus. č. 4, Ušmes Praus. č. 23, Karelka Josef. č. 17 pověřili mne, abych zájmy v této knize prováděl. Na začátku roku 1950 vyzvala osvětové odd. Okresního národního výboru v Třebči všechny MNV k řádnému vedení pamětních knih na obcích a oznámení jména kronikáře na ONV. osvět. odd.

Dal jsem sám návrh, aby byl určen, lépe vyjádřeno pověřen úkolem kronikáře v naší obci řed. nár. školy Richter, který by v souvislosti s záznamy v kronice školní, prováděl zájmy v kronice obecní, čímž by zájmy byly ladnější uhladnější a pravopisnější. Jmenovaný však svolený mu nikol odmitl a proto byl jsem oznámen na ONV. osvět. odd. jako kronikář já. Oznámení na ONV zaslal řídící náčelník v. r. Pála, který l. č. zastával funkci tajemníka MNV v Chlístově.

Funkce kronikáře byla honorována rozpočtem

MNV avšak prohlašují, že jen tuto funkci prováděl až dosud jako funkci čestnou, bez haléře odměny.

Ubyl tudíž výrok řed. Richtera na místě, zvláště ne proto, že měl možnost kdykoliv se uškolu kronikáře zhasit.

V měsíci listopadu v den voleb do národního shromáždění měl pohřeb Emanuel Tržbucek č. 78 zemřel náhle, srdeční mrtvici. Byla neděle 28. 11. 54.

Účast na pohřbu byla četná. Jelikož byl dlouholetý hudebník i hudebníci z okolí přišli ho doprovodit shromádkem na hřbitov do Rokytnice v počtu 27.

Bouře . . . Do nesláleho zimního počasí zasáhla dne 23. prosince bouře a blyskání v odpoledních hodinách.

Starí pamětníci a pozorovatelé počasí soudí změnu a sice ~~troudu~~ zimou.

Na ukončení, ohci zaznamenati několik dojmů z vnitřní i zahraniční situace:

Měnovou reformou a trojnásobným snížením cen spotřebního zboží od 1. června r. 1953 stoupla velmi znatelně hmotná a kulturní úroveň našeho všeho pracujícího lidu. Zlepšení lze pozorovat ve všech lidově demokratických státech. Zlepšení této životní úrovně si připravuje pracující lid sdru.

My se v těchto dnech díváme zpátky i kupředu.
Vánoce, dny, které jsou na prahu ~~starého~~ ^{nového} roku, k tomu
přimno vybízejí, abychom se zamysleli nad prací,
kterou jsme vykonali, nad tím, co dokázaly naše ruce a
naše hlavy - a abychom si připomenuli opět hluboký
smysl našeho usilování, naši práci, i náš cíl.

Přikáme-li naše práce, náš cíl, uvědomujeme si
zároveň, že ve slově náš, naše není už okryt ten řízký
smysl jednotlivce. Míxi staré společnosti, které o člověku
pěstovaly stará třídová společnost, kterci se nezajímala
o osud celku, všech pracujících, o osud národa ale řídila
se heslem: urobi si každý co můžeš a kde můžeš na
úkor druhého. Takový život tedy náš není, aby
jednotlivci rozhodovali o životě nás všech.

Přikáme-li, že je něco naše, pak vždy máme
na mysli celou kolektivitu našich lidí, českého a
slovenského národa, naši zemi. Ale nejen to. Do
tohoto pojmu zahrnujeme - a o tom jsme skutečně
internacionalisté - i hrdost nad velikými
úspěchy, kterých dosáhli naši velcí přátelé v Sovetském
svozu a naši přátelé v zemích lidové demokracie.

Jejich velká vítězství jsou i našimi vítězstvími,
slouží právě tak nám, jako našim přátelům.

Tak, k širokým širokým obzorům letí naše myšlenky, když se zamyslíme nad životem a událostmi v těchto dnech, když slavíme již desáté výročí od konce války, od osvobození naší vlasti, od vzniku naší lidové demokracie.

Vánoce jsou rodinnými svátky. Hledí sobě blízcí scházejí se okolo jednoho stolu, obírají si svá srdce, dávají si dárky a navzájem si přejí to nejlepší co lze přát.

Rodina národů od Aše až po Tichý oceán, která čítá přes osm set milionů členů je společný uslektilý sál, který nás spojuje všechny dohromady, které stojí v čele jako moudrá a starostlivá matka či otec velkých Sovětských svaz. V zemích Sovětského svazu, číně, Polsku a naiv, Bulharsku, Albánii, Německé demokratické republice, Rumunsku, Vietnamu, Maďarsku, Koreji proudí teď jako proudek a velké řeky nový a sobotný život. Hledí tu žít pro společnou věc, budují mírový život.

Přítel a nepřítel lidu tu nic neznamenají.

A nyní pohledíme na západní kapitalistický svět, na události, které je typická pro tento svět a poutá nyní tví pozornost světové veřejnosti. Boj o ratifikaci d. z. pařížských dohod, které schvalují, aby se znovu mohla vzbít stará nacistická vermach.

Abyste všichni zločinci, kteří šířili hrůzy pro celé

Evropě, pustořili tisíce měst a vesnic, vyvraždili miliony
 lidí v koncentračních táborech, vyhladili Lidie, Ležáky
 Oradour, znovu dostali do rukou nebezpečné válečné
 zbraně. Uskutečnění ratifikace znamenalo by ohrožení
 míru v míru, všech zemí lidové demokracie, a rozpoutání
 nového světového válečného požáru. Všechny země
 lidových demokracií, tedy i naše republika, byla
 by nucena směřovat budování hospodářské politiky
 v budování obranyschopnosti a tím by byl postizen
 pracující lid naší země, tím, že by byla ohrožena jeho
 zabezpečení vysoké životní úrovně. Lid tábořící
 míru na celém světě, tedy ve světě západním
 nikdy nepůjde, aby znovu byla polevina krví
 nevinných dětí, starců, žen, dětí, synů, neboť má
 společný zájem - upevnit mír. Tento mír upevníme
 úspěšnými výsledky práce a to je zbraň našich
 lidí v boji za mír. Z historie našich národů se
 dovidíme, že je to nekonečný boj proslavěného, pracujícího
 člověka za svobodu, za právo na život důstojný
 člověka. Ujednáním propukly síly lidí v takovou bouři,
 že se před nimi třásli zděšeně otrokáři domácí i
 cizí. Vždyť před pouhou hrozbou písmi, braly
 nohy na ramena nepřehlédnutelné kašlupy křižácké

Pro mír.

Který se do Čech přivalili z celé Evropy. Co to dalo, vždycky pánům mamaky, kolik lší a srady bylo třeba, aby si udrželi moc nad lidem. Na kolena ho však nesrazili nikdy. I v nejtěžších dobách měl své Hoxiny, Janšíky, Fňčky. A nakonec přece zvítězil.

Dnes stojí lid naší vlasti svobodný a silný, jak o nikdy dříve. Zbavil se všech vykořisťovatelů, zrádců, buržoazie. Drží svou moc pevně v rukou. Upevňují, aby kdokoliv jiný usiloval o nás bez nás.

Irou nohomon práci vybudoval lid bohatou, křetoucí zemi, hospodářsky pemon. Nic z toho, co si od osvobození Sovětskou armádou vydobyl si nedávati. Použil se z historie, zbavil se všeho, co ho někdy oslabilo.

Zocelený posledními boji za svobodu i budovatelem práce stojí československý lid na skázi míru. Jeho síla mnohonásobně přáči lší na život i na smrt se Sovětským svazem a všemi demokratickými tabory míru. Dokázali jsme obnovit zničenou vlast, dobyli jsme velkého vítězství první pětilétkou, šikryjeme nábožně rády pro pětilátku druhou. A to vše navzdory malovrým, navzdory všem nepřátelům naší věci.

Tolik je v nás síly! Je jí dost pro uskutečnění velkého cíle, který jsme si předsevzali a je jí dost

i pro obuvu proti nim, kteří by dobrovolně chtěli naše plány mařit.

V roce 1954 zemřeli 4 muži a to: František Novák č. 39 nar. 1877, Frant. Kaisingr č. 38 nar. 1879, Havelka Josef č. 60, nar. 1889 a Emanuel Štybucěk č. 78, nar. 1907.

Přibýlo 4 děti narozením: Novák Josef č. 32, Bartěk Pavel č. 24, Pokorný Jindřich č. 56, Havelka - č. 45. Příchovec se Dvořáček Josef do č. 69, který se oženil s Marií Kavalírovou. Dvořáček pochází z Přibyslavic u Okružek.

Na rok 1955 budou sníženy dodávky zemědělských výrobků a některým oblastem a obcím nebudou předepsány dodávky pšenice a dřevěné. I naše obec bude mít promínutou dodávku pšenice i dřevěné.

Ukončením známých přepi, aby nový rok 1955 a další léta skýlaly nám, i budováním soukromého pokoje a mím. Josef Čampa.